

ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΤΑΚΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

[Handwritten signature]

Αριθμός αποφάσεως
4230 /2017

ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Συγκροτήθηκε από την Ειρηνοδίκη Λουκία Κοντού, την οποία όρισε η Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διοικήσεως του Ειρηνοδικείου Αθηνών και τη Γραμματέα Πολυξένη Καψάλη.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 23-1-2017 για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

- Των εναγόντων: 1. *[illegible]*, και
2. *[illegible]* κατοίκων αμφοτέρων
επί της *[illegible]* οι οποίοι
παραστάθηκαν ο μεν πρώτος μετά, η δε δεύτερη δια του πληρεξουσίου
δικηγόρου τους, Ιωάννη Κυριακόπουλου.

Της εναγομένης: Της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την
επωνυμία *[illegible]*, που εδρεύει στην Αθήνα, επί της
οδού *[illegible]* και εκπροσωπείται νόμιμα, ως διαδόχου της
[illegible], η οποία
παραστάθηκε δια της πληρεξουσίας δικηγόρου της, Ερασμίας Νάκα.

Η υπόθεση εκφωνήθηκε από το πινάκιο, κατά τη σειρά εγγραφής της σ' αυτό και παραστάθηκαν οι διάδικοι, όπως αναφέρεται παραπάνω.

Οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν όσα διαλαμβάνονται στα πρακτικά και τις προτάσεις τους.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ

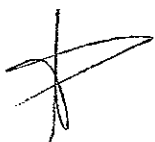
Σύμφωνα με το άρθρο 25 του ν. 3606/2007, με τον οποίο μεταφέρθηκε στο ελληνικό νομικό σύστημα η κοινοτική Οδηγία 2004/39/ΕΚ, γνωστή ως MiFID, η οποία αντικατέστησε την Οδηγία 93/22/ΕΟΚ, προσδιορίζονται ειδικότερα οι υποχρεώσεις επαγγελματικής συμπεριφοράς των ΑΕΠΕΥ (Ανώνυμων Εταιρειών Παροχής Επενδυτικών Υπηρεσιών). Με βάση τη διάταξη αυτή, η οποία εισάγει την αρχή της διαφύλαξης των συμφερόντων του πελάτη, οι εν λόγω εταιρείες, κατά την παροχή των επενδυτικών υπηρεσιών τους, οφείλουν να ενεργούν με αμεροληψία, εντιμότητα και επαγγελματισμό, ώστε να εξυπηρετούν τα συμφέροντα των πελατών τους κατά τον καλύτερο δυνατό τρόπο (§1). Για να εκπληρώσουν τη γενική αυτή υποχρέωση οφείλουν, όταν παρέχουν πληροφορίες, οι πληροφορίες αυτές, αφενός, να μην είναι παραπλανητικές και αφετέρου, να είναι ακριβείς, σαφείς και κατανοητές στον πελάτη (§2). Οι ΑΕΠΕΥ οφείλουν να παρέχουν στους πελάτες ή στους δυνητικούς πελάτες κατάλληλη πληροφόρηση σε κατανοητή μορφή, ώστε αυτοί να είναι ευλόγως σε θέση να κατανοούν τη φύση και τους κινδύνους της προσφερόμενης επενδυτικής ή παρεπόμενης υπηρεσίας και της συγκεκριμένης κατηγορίας του προτεινόμενου χρηματοπιστωτικού μέσου και ως εκ τούτου να λαμβάνουν επενδυτικές αποφάσεις επί τη βάσει αντικειμενικής πληροφόρησης. Οι πληροφορίες αυτές μπορεί να παρέχονται σε τυποποιημένη μορφή. Η πληροφόρηση περιλαμβάνει στοιχεία σχετικά με: (α) την ΑΕΠΕΥ και τις υπηρεσίες της, (β) τα χρηματοπιστωτικά μέσα και τις προτεινόμενες επενδυτικές στρατηγικές, καθώς και κατάλληλη καθοδήγηση και προειδοποιήσεις σχετικά με τους

κινδύνους που συνδέονται με τις επενδύσεις στα εν λόγω χρηματοπιστωτικά μέσα ή με την υιοθέτηση των εν λόγω επενδυτικών στρατηγικών, (γ) τους τόπους εκτέλεσης και (δ) το κόστος και τις σχετικές παρεπόμενες επιβαρύνσεις (§3). Ιδιαίτερα σημαντική είναι η διάταξη που επιτάσσει τους παραπάνω να προβαίνουν σε έλεγχο καταλληλότητας της συγκεκριμένης κατηγορίας χρηματοπιστωτικού μέσου που πρόκειται να προτείνουν στον δυνητικό πελάτη, έχοντας ως κριτήρια τη γνώση και την εμπειρία του πελάτη ή του δυνητικού πελάτη στον επενδυτικό τομέα που σχετίζεται με τη συγκεκριμένη κατηγορία χρηματοπιστωτικού μέσου ή υπηρεσίας, καθώς και σχετικά με τη χρηματοοικονομική κατάσταση και τους επενδυτικούς στόχους του, ώστε να μπορούν να τους συστήσουν τις επενδυτικές υπηρεσίες και τα χρηματοπιστωτικά μέσα που είναι κατάλληλα για την περίπτωση τους (§4). Όταν οι ΑΕΠΕΥ παρέχουν άλλες επενδυτικές υπηρεσίες, εκτός από αυτές που αναφέρονται στην παράγραφο 4, ζητούν από τον πελάτη ή το δυνητικό πελάτη να παρέχει πληροφορίες σχετικά με τις γνώσεις και την εμπειρία του στον επενδυτικό τομέα που σχετίζεται με τη συγκεκριμένη κατηγορία του προσφερόμενου ή ζητούμενου χρηματοπιστωτικού μέσου ή υπηρεσίας, ώστε να μπορούν οι ΑΕΠΕΥ να εκτιμήσουν κατά πόσον η σχεδιαζόμενη επενδυτική υπηρεσία ή το χρηματοπιστωτικό μέσο είναι κατάλληλο για τον πελάτη (έλεγχος συμβατότητας) (§5). Πρέπει, δηλαδή, να λαμβάνεται υπόψη αυτό που προσδιορίζεται ως το «προφίλ» του επενδυτή. Επιβάλλονται, λοιπόν, εκτειταμένες υποχρεώσεις στις επιχειρήσεις επενδύσεων σε σχέση με τη χορήγηση, αλλά παράλληλα και σε σχέση με την άντληση πληροφοριών από τον επενδυτή, γι' αυτό και πρέπει πλέον να συγκεντρώνονται οι πληροφορίες πάντοτε με τη διαδικασία συμπλήρωσης λεπτομερούς ερωτηματολογίου (ΠΠΑ 6915/2014 ΤΝΠ Νόμος, ΠΠΑ 20/2013 ΤΝΠ Ισοκράτης, ΠΠΘεσ 17588/2013 ΝοΒ 2013.2149, ΠΠΑ 493/2012 ΝοΒ 2013.2136, ΠΠΑ 7169/2010 ΝοΒ 2011.351). Εξαιρέση της ανωτέρω παρ. 5 αποτελεί η παρ. 6 του ιδίου

άρθρου, δυνάμει της οποίας «οι ΑΕΠΕΥ που παρέχουν επενδυτικές υπηρεσίες οι οποίες συνίστανται αποκλειστικά στην εκτέλεση εντολών πελατών ή τη λήψη και διαβίβαση εντολών με ή χωρίς παρεπόμενες υπηρεσίες μπορούν να παρέχουν τις εν λόγω επενδυτικές υπηρεσίες στους πελάτες τους χωρίς να έχουν λάβει τις πληροφορίες και χωρίς να έχουν καταλήξει στην κρίση που προβλέπεται στην παράγραφο 5, εφόσον πληρούνται σωρευτικά οι παρακάτω προϋποθέσεις: (α) Οι εν λόγω υπηρεσίες αφορούν μετοχές, εισηγμένες για διαπραγμάτευση σε οργανωμένη αγορά ή σε ισοδύναμη αγορά τρίτης χώρας, μέσα χρηματαγοράς, ομολογίες ή άλλες μορφές τιτλοποιημένου χρέους, (με την εξαίρεση των ομολογιών ή άλλων μορφών τιτλοποιημένου χρέους που ενσωματώνουν παράγωγα), μερίδια ΟΣΕΚΑ και άλλα μη σύνθετα χρηματοπιστωτικά μέσα, (β) Η υπηρεσία παρέχεται κατόπιν πρωτοβουλίας του πελάτη ή δυνητικού πελάτη, (γ) Ο πελάτης ή δυνητικός πελάτης έχει ενημερωθεί σαφώς ότι, κατά την παροχή της εν λόγω υπηρεσίας, η ΑΕΠΕΥ δεν υποχρεούται να αξιολογήσει τη συμβατότητα του χρηματοπιστωτικού μέσου που προσφέρεται ή της υπηρεσίας που παρέχεται και ότι δεν καλύπτεται από την αντίστοιχη προστασία των σχετικών κανόνων επαγγελματικής συμπεριφοράς. Η προειδοποίηση αυτή μπορεί να παρέχεται σε τυποποιημένη μορφή, (δ) Η ΑΕΠΕΥ συμμορφώνεται με τις κατά το άρθρο 13 υποχρεώσεις της». Περαιτέρω, από τις διατάξεις των άρθρων 298, 299, 330 εδ. β' και 914 ΑΚ προκύπτει ότι η αδικοπρακτική ευθύνη προς αποζημίωση προϋποθέτει συμπεριφορά παράνομη και υπαίτια, επέλευση περιουσιακής ζημίας και ύπαρξη αιτιώδους συνδέσμου μεταξύ της συμπεριφοράς του δράστη και της, περιουσιακού ή μη χαρακτήρα, ζημίας. Παράνομη είναι η συμπεριφορά που αντίκειται σε απαγορευτικό ή επιτακτικό κανόνα δικαίου, ο οποίος απονέμει δικαίωμα ή προστατεύει συγκεκριμένο συμφέρον του ζημιωθέντος, μπορεί δε η συμπεριφορά αυτή να συνίσταται σε θετική ενέργεια ή σε παράλειψη ορισμένης ενέργειας. Για την κατάφαση της παρανομίας δεν απαιτείται παράβαση συγκεκριμένου κανόνα δικαίου, αλλά αρκεί η αντίθεση της συμπεριφοράς στο γενικότερο πνεύμα του δικαίου ή στις επιταγές της

έννομης τάξεως. Έτσι, παρανομία συνιστά και η παράβαση της γενικής υποχρεώσεως πρόνοιας και ασφάλειας στο πλαίσιο της συναλλακτικής και γενικότερα της κοινωνικής δραστηριότητας των ατόμων, δηλαδή η παράβαση της, κοινωνικώς επιβεβλημένης και εκ της θεμελιώδους δικαιοϋχίας αρχής της συνεπούς συμπεριφοράς απορρέουσας, υποχρεώσεως λήψεως ορισμένων μέτρων επιμέλειας για την αποφυγή προκλήσεως ζημίας σε έννομα αγαθά τρίτων προσώπων, όπως το ειδικότερο περιεχόμενο προσδιορίζεται σύμφωνα με τους κανόνες των άρθρων 281 και 288 ΑΚ. Τέτοια μορφή παραβιάσεως των κανόνων αυτών αποτελεί η εκ μέρους της τράπεζας παράλειψη εκπληρώσεως των υποχρεώσεων εκτιμήσεως των συμφερόντων του πελάτη, διαφωτίσεως, παροχής συμβουλευτικής καθοδηγήσεως και προειδοποιήσεως αυτού (βλ. Ψυχομάνη, Τραπεζικό Δίκαιο Ι εκδ. 2001 σ. 93-94, 210-211). Υπό την έννοια αυτή, οι συγκεκριμένες συναλλακτικές υποχρεώσεις παραβιάζονται, μεταξύ άλλων, και στις περιπτώσεις που παραλείπεται η παροχή όσων πληροφοριών είναι απαραίτητες στο συγκεκριμένο αποδέκτη των επενδυτικών υπηρεσιών, προκειμένου αυτός να είναι σε θέση να αντιληφθεί τη μορφή της προτεινόμενης σε αυτόν τοποθετήσεως των κεφαλαίων του και κυρίως να κατανοήσει όσους κινδύνους συνδέονται με τη ζημιογόνο για τον ίδιο εξέλιξη αυτής, ώστε έχοντας ενημερωθεί σχετικώς, ακολούθως να αξιολογήσει ο ίδιος τις επιβλαβείς συνέπειες της συγκεκριμένης επενδυτικής επιλογής και ο ίδιος να αποφασίσει εάν θα την επιχειρήσει, παρέχοντας τη σχετική εντολή στην αντισυμβαλλόμενη αυτού τράπεζα. Αμέλεια, ως μορφή υπαιτιότητας, υπάρχει όταν, εξαιτίας της παραλείψεως του δράστη να καταβάλει την επιμέλεια που, αν κατέβαλε με μέτρο τη συμπεριφορά του μέσου συνειού και επιμελούς εκπροσώπου του κύκλου δραστηριότητος του, θα ήταν δυνατή η αποτροπή του ζημιογόνου αποτελέσματος, αυτός (δράστης), είτε δεν προέβλεψε την επέλευση του εν λόγω αποτελέσματος, είτε προέβλεψε μεν το ενδεχόμενο επελεύσεως του, ήλπιζε όμως ότι θα το

αποφύγει. Αιτιώδης σύνδεσμος υπάρχει όταν η παράνομη και υπαίτια συμπεριφορά του δράστη ήταν, σύμφωνα με τα διδάγματα της κοινής πείρας, ικανή, κατά τη συνηθισμένη και κανονική πορεία των πραγμάτων, να επιφέρει τη ζημία και την επέφερε στη συγκεκριμένη περίπτωση. Οι ως άνω προϋποθέσεις, στις οποίες θεμελιώνεται αστική ευθύνη σε αποζημίωση λόγω αδικοπραξίας, δεν διαφέρουν από εκείνες, η συνδρομή των οποίων επάγεται την εφαρμογή της διατάξεως του άρθρου 8 ν. 2251/1994, που, μεταξύ άλλων, ρυθμίζει και τις περιπτώσεις ευθύνης λόγω παροχής τραπεζικών επενδυτικών υπηρεσιών, εφόσον ο αντισυμβαλλόμενος της τράπεζας χαρακτηρίζεται ως καταναλωτής, σύμφωνα με τη ρύθμιση του άρθρου 1 παρ. 4 ν. 2251/1994, όπως δεν αμφισβητείται ότι συμβαίνει με το πρόσωπο που μετέχει στην συγκεκριμένη σχέση ως αποδέκτης των υπηρεσιών, χωρίς να διαθέτει οποιοσδήποτε είδους εξειδίκευση, επιχειρώντας να καλύψει προεχόντως ανάγκες ασφαλούς τοποθέτησής του κεφαλαίου του. Η διάταξη του άρθρου 8 ν. 2251/1994 περιέχει ειδικότερο κανόνα, ο οποίος εντασσόμενος στο γενικότερο σύστημα θεμελιώσεως αστικής ευθύνης, διαμορφώνει την ενοχή που καταλαμβάνεται από αυτόν κατά τρόπο, ώστε κύριο χαρακτηριστικό της να είναι η απομάκρυνση από την αρχή της υποκειμενικής ευθύνης μέσω της αντιστροφής του σχετικού βάρους αποδείξεως. Σύμφωνα με το άρθρο 8 παρ. 4 ν. 2251/1994, όπως ισχύει μετά την αντικατάστασή του με το άρθρο 10 ν. 3587/2007, η αντιστροφή αυτή του αποδεικτικού βάρους επεκτείνεται αναγκαίως και στο μέγεθος της παρανομίας, διότι παραλλήλως των εννοιολογικών διακρίσεων μεταξύ αυτής και του παισίματος, που δεν αμφισβητούνται και εξακολουθούν να υφίστανται, η προσέγγιση των σχετικών όρων θεμελιώσεως της ευθύνης από την οπτική της αμέλειας επιδρά στην συγκρότηση του περιεχομένου της τελευταίας κατά τρόπο ώστε, μέσω της χρήσεως της συγκεκριμένης έννοιας, να αποτυπώνεται και η εκδήλωση μιας μορφής παράνομης συμπεριφοράς. Ενόψει δε της καθιερούμενης, συναφώς, νόθου αντικειμενικής ευθύνης, με την έννοια της αντιστροφής του βάρους αποδείξεως τόσο ως προς την υπαιτιότητα, όσο και ως προς την παρανομία, ο ζημιωθείς φέρει το βάρος να αποδείξει την παροχή των

υπηρεσιών, τη ζημία του και τον αιτιώδη σύνδεσμο της ζημίας με την εν γένει παροχή των υπηρεσιών, όχι όμως και τη συγκεκριμένη πράξη ή παράλειψη που επέφερε το ζημιολογικό αποτέλεσμα, ενώ ο παρέχων τις υπηρεσίες προκειμένου να απαλλαγεί από την ευθύνη, πρέπει να αποδείξει είτε την ανυπαρξία παράνομης και υπαίτιας πράξεως του, είτε την έλλειψη αιτιώδους συνδέσμου της ζημίας με την παράνομη και υπαίτια πράξη του, είτε τη συνδρομή κάποιου λόγου επαγόμενου την άρση ή τη μείωση της ευθύνης του (ΑΠ 2212/2014 ΝοΒ 2015.990, ΑΠ 535/2012 ΝοΒ 2012.1969, ΑΠ 1227/2007 ΝοΒ 2007.2450, ΠΠΘ 19932/2009 Αρμ 2010.529). Εξάλλου, θα πρέπει να γίνει δεκτό ότι μεταξύ της διαμεσολαβούσας τράπεζας και του πελάτη υπάρχει οπωσδήποτε σύμβαση με αντικείμενο την παροχή επενδυτικών συμβουλών, η οποία προϋποθέτει την υποχρέωση της τράπεζας να δίνει συμβουλές στους πελάτες της για χρηματοπιστωτικά προϊόντα και η οποία έχει συναφθεί σιωπηρά, έστω και αν δεν έχει τηρηθεί κάποιος τύπος, πράγμα που είναι σύνηθες στην πράξη. Στοιχεία που φανερώνουν τη δικαιοπρακτική βούληση των μερών σε τέτοιες περιπτώσεις είναι, πρώτον, ότι για τον παρέχοντα επενδυτικές υπηρεσίες είναι προφανές ότι η πληροφόρηση έχει μεγάλη σημασία για τον δυνητικό επενδυτή, αφού θα αποτελέσει για αυτόν την βάση για την λήψη σοβαρών αποφάσεων για επένδυση των κεφαλαίων του. Δεύτερο στοιχείο που μπορεί να αναφερθεί είναι ότι καθώς ο μέσος επενδυτής είναι συνήθως άπειρος, ενώ οι επιχειρήσεις αυτές διαθέτουν ειδικές γνώσεις για τις χρηματοπιστωτικές συναλλαγές, ο επενδυτής αποφασίζει με βάση τις συμβουλές των εν λόγω επιχειρήσεων, τις εμπιστεύεται και περιμένει μια υπεύθυνη πληροφόρηση, η παροχή της οποίας ανάγεται στην επαγγελματική ενασχόληση τους. Τέλος, οι εν λόγω επιχειρήσεις έχουν και ίδιο οικονομικό όφελος για την παροχή των συμβουλών τους, άμεσο ή τουλάχιστον έμμεσο (ΕφΑρ 5/2016 ΤΝΠ Ισοκράτης, ΕφΑιγ 84/2015 ΝοΒ 2016.592, ΠΠΑ 7169/2010 ΝοΒ 2011.351, ΠΠΘ 19932/2009

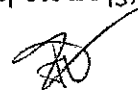
Αρμ. 2010.529, ΠΠΘ 4481/2009 Αρμ. 2009.891, ΜΠΑ ΤΝΠ (Ισοκράτης). Περαιτέρω, στο άρθρο 5 ν. 2198/1994 ορίζεται ότι « 1. Το Ελληνικό Δημόσιο δύναται να δανείζεται κατά τις διατάξεις του παρόντος και άνευ εκδόσεως αξιογράφων (ομολόγων, εντόκων γραμματίων κ.λπ.) από φυσικά ή νομικά πρόσωπα και από πιστωτικά ή χρηματοδοτικά ιδρύματα, τα οποία έχουν κατά το νόμο την ευχέρεια να ασκούν ανάλογες εργασίες. 2. Εξουσιοδοτείται ο Υπουργός των Οικονομικών να συνάπτει για λογαριασμό του Ελληνικού Δημοσίου δάνεια της παραγράφου 1. Τα δάνεια και οι υποδιαίρέσεις τους (τίτλοι) παρακολουθούνται δια λογιστικών εγγραφών στο Σύστημα Λογιστικής Παρακολούθησης Συναλλαγών (το Σύστημα), που συνιστάται με το παρόν άρθρο και του οποίου διαχειριστής είναι η Τράπεζα της Ελλάδος. Επίσης δια λογιστικών εγγραφών στο Σύστημα παρακολουθούνται τα τοκομερίδια των τίτλων, εφ' ης αποτελέσουν αντικείμενο αυτοτελούς συναλλαγής, εφαρμοζομένων αναλόγως των λοιπών διατάξεων του παρόντος κεφαλαίου. Η Τράπεζα της Ελλάδος ενεργεί τις εγγραφές λήψεως, εξυπηρετήσεως και αποπληρωμής των δανείων για λογαριασμό του Ελληνικού Δημοσίου». Στο άρθρο 6 του ιδίου ως άνω νόμου ορίζεται ότι «1. Στο Σύστημα μετέχουν πλην του Ελληνικού Δημοσίου και της Τράπεζας της Ελλάδος ως διαχειριστού, νομικά ή φυσικά πρόσωπα (οι φορείς) οριζόμενα είτε κατά κατηγορίες είτε ονομαστικά με πράξεις του Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος. Με όμοιες πράξεις καθορίζεται η διαδικασία επιλογής των φορέων και ειδικότεροι όροι και περιορισμοί και οι απαιτούμενες υπέρ των επενδυτών ασφάλειες κατά κατηγορίες φορέων. 2. Οι τίτλοι δύνανται να μεταβιβάζονται σε τρίτους (επενδυτές). Η μεταβίβαση ενεργεί μεταξύ των μερών και δεν παράγει αποτελέσματα εις όφελος ή εις βάρος του Ελληνικού Δημοσίου ή της Τράπεζας της Ελλάδος. 3. Το Ελληνικό Δημόσιο δύναται να αποκτά τίτλους από τους φορείς και να τους διαθέτει εκ νέου προ της λήξεώς τους. 4. Η μεταβίβαση του τίτλου ολοκληρώνεται με μεταφορά (πίστωση) του αντίστοιχου ποσού στο λογαριασμό του δικαιούχου. Περιορισμοί ή λεπτομερέστερες ρυθμίσεις των συναλλαγών επί των τίτλων μπορούν να θεσπίζονται με πράξη του Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος. 5. Οι

Λογαριασμοί των φορέων τηρούνται στο Σύστημα. Οι λογαριασμοί των επενδυτών τηρούνται στους φορείς». Περαιτέρω, με το ν. 4050/2012 θεσπίσθηκε το θεσμικό πλαίσιο της ανταλλαγής τίτλων εκδόσεως ή εγγυήσεως του Ελληνικού Δημοσίου με νέους τίτλους. Ειδικότερα, στο άρθρο 1 του ως άνω νόμου ορίζονται τα ακόλουθα: «1. Για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος άρθρου, η έννοια των ακόλουθων όρων έχει ως εξής: α) Ως "τίτλος" νοείται ομόλογο, ομολογιακό δάνειο ή άλλος τίτλος δανεισμού, σε φυσική ή άυλη μορφή, που διέπεται από το ελληνικό δίκαιο και του οποίου: αα) εκδότης ή εγγυητής είναι το Ελληνικό Δημόσιο, ββ) η αρχική διάρκεια κατά το χρόνο πρώτης έκδοσής του υπερβαίνει τους δώδεκα μήνες και γγ) η ημερομηνία εκδόσεως είναι προγενέστερη της 31ης Δεκεμβρίου 2011. β) Ως επιλέξιμος τίτλος" νοείται κάθε τίτλος που ορίζεται με απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου και σε πρόσκληση του Ελληνικού Δημοσίου, όπως προβλέπεται στην παράγραφο 2. γ) Ως "ανεξόφλητο κεφάλαιο" νοείται το κεφάλαιο επιλέξιμου τίτλου, που δεν έχει εξοφληθεί, προσδιοριζόμενο σύμφωνα με τους όρους του επιλέξιμου τίτλου κατά την ημερομηνία που ορίζεται στην πρόσκληση, και ως "συνολικό ανεξόφλητο κεφάλαιο" νοείται το άθροισμα των ανεξόφλητων κεφαλαίων όλων των επιλέξιμων τίτλων, που ορίζονται στη σχετική απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου και την αντίστοιχη πρόσκληση του Ελληνικού Δημοσίου, όπως προβλέπεται στην παράγραφο 2, ανεξάρτητα από τη σειρά, διάρκεια, το επιτόκιο ή άλλα επί μέρους χαρακτηριστικά των συγκεκριμένων επιλέξιμων τίτλων, δ) Ως "τροποποίηση" τίτλων νοείται η αλλαγή ή η προσθήκη όρων σε έναν ή περισσότερους επιλέξιμους τίτλους ή η ανταλλαγή ενός ή περισσότερων επιλέξιμων τίτλων με έναν ή περισσότερους νέους τίτλους, ε) Ως "νέος τίτλος" νοείται ομόλογο, ομολογιακό δάνειο, άλλος τίτλος δανεισμού ή εγγύηση, ή χρηματοοικονομικό μέσο, σε φυσική ή άυλη μορφή, ή άλλο ισοδύναμο

των ανωτέρω για τις ανάγκες εφαρμογής αλλοδαπών κανονισμών, ο οποίος ανταλλάσσεται με έναν ή περισσότερους επιλέξιμους τίτλους που τροποποιούνται. Αν ο νέος τίτλος είναι χρηματοοικονομικό μέσο, επιτρέπεται η απόδοσή του να συνδέεται με το ΑΕΠ. στ) Ως "Ομολογιούχος" νοείται ο φορέας του Συστήματος Λογιστικής Παρακολούθησης Συναλλαγών (το "Σύστημα") της παρ. 1 του άρθρου 6 του ν. 2198/1994 (Α' 43), στους λογαριασμούς του οποίου, στο Σύστημα, είναι καταχωρημένοι επιλέξιμοι τίτλοι, όπως ειδικότερα καθορίζεται στην πρόσκληση της παραγράφου 2. Για τίτλους που δεν παρακολουθούνται από το Σύστημα, ως "Ομολογιούχος" νοείται: αα) για το ομολογιακό δάνειο με ενσώματες ανώνυμες ομολογίες κατά την παρ. 5 του άρθρου 1 του ν. 3156/2003, ο κομιστής του τίτλου κατά την ημερομηνία που ορίζεται στην πρόσκληση, ββ) για το ομολογιακό δάνειο με ενσώματες ονομαστικές ομολογίες κατά την παρ. 5 του άρθρου 1 του ν. 3156/2003, ο δικαιούχος που αναγράφεται στον τίτλο και γγ) για το ομολογιακό δάνειο με άυλες ομολογίες, αυτός υπέρ του οποίου έχει εκδοθεί ονομαστική βεβαίωση σύμφωνα με την παρ. 6 του άρθρου 1 του ν. 3156/2003, κατά την ημερομηνία που ορίζεται στην πρόσκληση, ζ) Ως "Διαχειριστής της Διαδικασίας" νοείται η Τράπεζα της Ελλάδος, η) Ως "επενδυτής" νοείται: αα) για τίτλους που παρακολουθούνται από το Σύστημα, ο επενδυτής που έχει αξίωση επί ή εκ του τίτλου, σύμφωνα με τις διατάξεις των παραγράφων 2 και 4 του άρθρου 6 και των άρθρων 7 και 8 του ν. 2198/1994 και ββ) για τίτλους που δεν παρακολουθούνται από το Σύστημα, ο Ομολογιούχος, θ) Ως "συμμετοχή" στη διαδικασία λήψεως αποφάσεως της παραγράφου 4 νοείται, αποκλειστικά, η θετική ή η αρνητική ψήφος Ομολογιούχου κατά τη διαδικασία αυτή με συγκεκριμένο ποσό ανεξόφλητου κεφαλαίου των επιλέξιμων τίτλων που κατέχει. Με την πρόσκληση της παραγράφου 2 προσδιορίζονται οι ειδικότερες προϋποθέσεις και ο τρόπος συμμετοχής, που μπορεί να γίνεται και με αντιπροσώπευση. 2. Το Υπουργικό Συμβούλιο, μετά από εισήγηση του Υπουργού Οικονομικών, αποφασίζει την έναρξη της διαδικασίας τροποποίησης επιλέξιμων τίτλων από τους Ομολογιούχους,

προσδιορίζει τους επιλέξιμους τίτλους και επί ανταλλαγής ορίζει το κεφάλαιο ή το ονομαστικό ποσό, το επιτόκιο ή την απόδοση, τη διάρκεια, το αγγλικό ή άλλο δικαίωμα που θα διέπει τους νέους τίτλους που θα εκδοθούν από το Ελληνικό Δημόσιο και εξουσιοδοτεί τον ΟΔΔΗΧ να εκδώσει μία ή περισσότερες προσκλήσεις εκ μέρους του Ελληνικού Δημοσίου. Με την πρόσκληση καλούνται οι Ομολογιούχοι των επιλέξιμων τίτλων που ορίζονται σε αυτήν να αποφασίσουν, μέσα σε συγκεκριμένη προθεσμία, αν δέχονται την τροποποίηση των επιλέξιμων τίτλων, όπως προτείνεται από το Ελληνικό Δημόσιο και σύμφωνα με τη διαδικασία του παρόντος άρθρου. Στην πρόσκληση μεταξύ άλλων, ορίζονται: α) οι επιλέξιμοι τίτλοι, β) οι όροι των οποίων προτείνεται η τροποποίηση, γ) το νέο περιεχόμενο των όρων, δ) τυχόν νέοι όροι, ε) επί ανταλλαγής των επιλέξιμων τίτλων, οι όροι των νέων τίτλων, όπως ορίστηκαν με την απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου και επί πλέον όροι τους, όπως οι υποδιαίρεσεις του τίτλου, η περίοδος χάριτος, το νόμισμα, οι όροι και τρόποι πληρωμής, αποπληρωμής και επαναγοράς, οι λόγοι καταγγελίας, οι αρνητικές υποχρεώσεις του εκδότη (negative pledges), ο ορισμός, τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις τυχόν εμπιστευματοδόχου των Ομολογιούχων (trustee), οι ρήτρες συλλογικής δράσης των νέων τίτλων κ.λπ., στ) η προθεσμία μέσα στην οποία καλούνται οι Ομολογιούχοι των επιλέξιμων τίτλων να αποφασίσουν, ζ) οι ειδικότεροι όροι και ο τρόπος συμμετοχής στη διαδικασία λήψης αποφάσεως. 3. Η πρόσκληση κοινοποιείται στον Διαχειριστή της Διαδικασίας και δημοσιοποιείται στο διαδίκτυο, όπως ειδικότερα ορίζεται σε αυτήν. Η προθεσμία που ορίζεται για τη λήψη αποφάσεως δεν μπορεί να είναι μικρότερη των δέκα (10) ημερών από την ημερομηνία δημοσιοποίησης της πρόσκλησης. 4. Η συμμετοχή Ομολογιούχου στη διαδικασία διενεργείται με όλο ή μέρος του ανεξόφλητου κεφαλαίου των επιλέξιμων τίτλων που κατέχει, όπως ορίζεται στην πρόσκληση. Για την

τροποποίηση των επιλέξιμων τίτλων απαιτείται συμμετοχή στη διαδικασία (απαρτία) τουλάχιστον του ενός δευτέρου (1/2) του συνολικού ανεξόφλητου κεφαλαίου όλων των επιλέξιμων τίτλων που ορίζονται στη σχετική πρόσκληση ("συμμετέχον κεφάλαιο") και ενισχυμένη πλειοψηφία υπέρ της τροποποίησης τουλάχιστον των δύο τρίτων (2/3) του συμμετέχοντος κεφαλαίου. 5. Το μέρος του ανεξόφλητου κεφαλαίου των επιλέξιμων τίτλων του οποίου επενδυτής είναι το Ελληνικό Δημόσιο ή, προκειμένου για επιλέξιμους τίτλους με την εγγύηση του Ελληνικού Δημοσίου, το μέρος του ανεξόφλητου κεφαλαίου των επιλέξιμων τίτλων του οποίου επενδυτής είναι ο εκδότης ή ο εγγυητής του τίτλου, δεν λαμβάνεται υπόψη κατά τον υπολογισμό του συνολικού ανεξόφλητου κεφαλαίου, ούτε για τον υπολογισμό της απαρτίας ή της ενισχυμένης πλειοψηφίας που ορίζονται στην παράγραφο 4. 6. Επιλέξιμοι τίτλοι που έχουν εκδοθεί σε νόμισμα διαφορετικό του ευρώ, μετατρέπονται σε ευρώ με βάση τη συναλλαγματική ισοτιμία που έχει ορίσει η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα κατά την ημερομηνία που ορίζεται στην πρόσκληση. 7. Η συμμετοχή Ομολογιούχου στη διαδικασία λήψης αποφάσεως του παρόντος άρθρου θεωρείται, όσον αφορά τον Διαχειριστή της Διαδικασίας, το Ελληνικό Δημόσιο, τον ΟΔΔΗΧ, τους εντολοδόχους τους, ότι διενεργείται σύμφωνα με τις οδηγίες και με τη συναίνεση του επενδυτή. Οι ανωτέρω δεν ευθύνονται έναντι του επενδυτή, του Ομολογιούχου και οποιουδήποτε τρίτου αν Ομολογιούχος συμμετείχε στη διαδικασία χωρίς τη συναίνεση του επενδυτή ή κατά παράβαση των οδηγιών του. 8. Η απόφαση των Ομολογιούχων βεβαιώνεται με Πράξη του Διαχειριστή της Διαδικασίας, η οποία δημοσιοποιείται όπως η πρόσκληση και εγκρίνεται με απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου, η οποία δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. 9. Από τη δημοσίευση της εγκριτικής αποφάσεως του Υπουργικού Συμβουλίου στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, η απόφαση των Ομολογιούχων, όπως βεβαιώθηκε από τον Διαχειριστή της Διαδικασίας, ισχύει έναντι πάντων, δεσμεύει το σύνολο των Ομολογιούχων και των επενδυτών των επιλέξιμων τίτλων και υπερισχύει οποιουδήποτε τυχόν αντίθετης, γενικής ή ειδικής,

* διατάξης νόμου ή κανονιστικής πράξης ή συμφωνίας. Σε περίπτωση ανταλλαγής των επιλέξιμων τίτλων, με την καταχώριση στο Σύστημα των νέων τίτλων επέρχεται αυτοδικαίως ακύρωση των επιλέξιμων τίτλων που ανταλλάσσονται με νέους τίτλους και κάθε δικαίωμα ή υποχρέωση που απορρέει από αυτούς, συμπεριλαμβανομένων και όλων των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων, που οποιαδήποτε στιγμή αποτελούσαν μέρος αυτών, αποσβέννυται. 10. Η έκδοση των νέων τίτλων διενεργείται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως μπορεί να ρυθμίζεται κάθε ειδικότερο τεχνικό θέμα, αναγκαίο για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος άρθρου. 11. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου αποσκοπούν στην προστασία υπέρτατου δημοσίου συμφέροντος, αποτελούν κανόνες αναγκαστικού δικαίου και άμεσης εφαρμογής, υπεριοχύνουν οποιοσδήποτε τυχόν αντίθετης, γενικής ή ειδικής, διάταξης νόμου ή κανονιστικής πράξης ή συμφωνίας, συμπεριλαμβανομένων και των διατάξεων του ν. 3156/2003 (Α' 157) και η εφαρμογή τους δεν γεννά, ούτε ενεργοποιεί οποιοδήποτε συμβατικό ή εκ του νόμου δικαίωμα υπέρ Ομολογιούχου ή επενδυτή, ούτε οποιαδήποτε συμβατική ή εκ του νόμου υποχρέωση σε βάρος του εκδότη ή του εγγυητή των τίτλων, πλην των όσων ρητά προβλέπονται στις διατάξεις του παρόντος άρθρου». Η Π.Υ.Σ 5/24.2.2012, που εκδόθηκε κατ' εφαρμογή του ν. 4050/2012 όρισε, στο άρθρο 1, τα εξής: «1. Ημερομηνία έναρξης της διαδικασίας τροποποίησης επιλέξιμων τίτλων, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 4050/2012, ορίζεται η 24η Φεβρουαρίου 2012. 2. Οι επιλέξιμοι τίτλοι που θα προταθούν προς τροποποίηση είναι αυτοί που περιλαμβάνονται στο συνημμένο ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ, το οποίο αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της παρούσας απόφασης. 3. Η τροποποίηση των επιλέξιμων τίτλων θα γίνει με ανταλλαγή τους με νέους τίτλους έκδοσης του Ελληνικού Δημοσίου και με νέους τίτλους (ή ισοδύναμά τους για τις

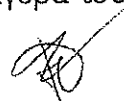
ανάγκες εφαρμογής αλλοδαπών κανονισμών) έκδοσης του Ευρωπαϊκού Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας (ΕΤΧΣ). Οι νέοι τίτλοι που θα εκδοθούν από το Ελληνικό Δημόσιο θα αποτελούνται σωρευτικά από: α) νέα ομόλογα του Ελληνικού Δημοσίου και β) τίτλους των οποίων η απόδοση θα συνδέεται με το Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊόν (τίτλοι ΑΕΠ). 4. Τα νέα ομόλογα του Ελληνικού Δημοσίου: α) θα έχουν ετήσιο επιτόκιο ως ακολούθως : αα) 2% για τις πληρωμές τοκομεριδίων το έτος 2013 έως και το έτος 2015, ββ) 3% για τις πληρωμές τοκομεριδίων το έτος 2016 έως και το έτος 2020, γγ) 3,65% για την πληρωμή τοκομεριδίου το έτος 2021, δδ) 4,3% για τις πληρωμές τοκομεριδίων το έτος 2022 έως και το έτος 2042, β) θα λήγουν από το έτος 2023 έως και το έτος 2042, γ) θα διέπονται από το αγγλικό δίκαιο. Όσον αφορά το κεφάλαιο των νέων ομολόγων, για κάθε 1.000 ευρώ ανεξόφλητου κεφαλαίου επιλέξιμων τίτλων που θα ανταλλάγουν θα δοθούν νέα ομόλογα ονομαστικού κεφαλαίου 315 ευρώ (31,5% του ανεξόφλητου κεφαλαίου επιλέξιμων τίτλων). 5. Οι τίτλοι ΑΕΠ, οι οποίοι θα χορηγούνται σωρευτικά με τα νέα ομόλογα της προηγούμενης παραγράφου: α) δεν θα έχουν κεφάλαιο, β) θα έχουν απόδοση υπολογιζόμενη επί ονομαστικού ποσού ίσου με το ονομαστικό κεφάλαιο των νέων ομολόγων της προηγούμενης παραγράφου. Το ονομαστικό ποσό θα μειώνεται ετησίως από το έτος 2024 έως τη λήξη των τίτλων, γ) η απόδοση των τίτλων ΑΕΠ θα εξαρτάται, μεταξύ άλλων, από: αα) την εκάστοτε ετήσια ποσοστιαία αύξηση του πραγματικού ΑΕΠ, πέραν των προκαθορισμένων προβλέψεων και ορίων και ββ) το ύψος του ονομαστικού ΑΕΠ. Η απόδοση θα έχει ανώτατο όριο 1%, δ) θα λήξουν το έτος 2042, ε) θα διέπονται από το αγγλικό δίκαιο. 6. Οι ειδικότεροι όροι των νέων τίτλων έκδοσης του Ελληνικού Δημοσίου καθορίζονται με την πρόσκληση ή τις προσκλήσεις της επόμενης παραγράφου και την απόφαση έκδοσης που προβλέπεται στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 10 του άρθρου πρώτου του ν. 4050/2012. 7. Εξουσιοδοτείται ο Οργανισμός Διαχείρισης Δημοσίου Χρέους να εκδώσει μία ή περισσότερες προσκλήσεις εκ μέρους του Ελληνικού Δημοσίου προς τους Ομολογιούχους, σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου πρώτου του ν. 4050/2012. 8. ...». Στο Παράρτημα της ΠΥ.Σ. 5/24.2.2012

περιλαμβάνονται οι χαρακτηρισθέντες ως επιλέξιμοι τίτλοι με τα συναφή στοιχεία εκάστου (ISIN που αρχίζει από GR, διότι πρόκειται περί τίτλων που διέπονται από το ελληνικό δίκαιο, ημερομηνία λήξεως, τοκομερίδιο και ύψος ανεξόφλητου κεφαλαίου). Στη συνέχεια, εκδόθηκε από τον Ο.Δ.ΔΗ.Χ. και δημοσιεύθηκε η από 24.2.2012 πρόσκληση της Ελληνικής Δημοκρατίας προς τους ομολογιούχους για να προσέλθουν στη διαδικασία της Π.Υ.Σ. 5/24.2.2012 και να συναινέσουν στην προταθείσα, με την ίδια Π.Υ.Σ., τροποποίηση τίτλων. Στην πρόσκληση αυτή διευκρινίζεται η πρόταση της Π.Υ.Σ. ως προς το ανεξόφλητο κεφάλαιο ως εξής: Για κάθε 1000 ευρώ ανεξόφλητου κεφαλαίου προτείνεται να χορηγηθούν α) ομόλογα εκδόσεως του Ελληνικού Δημοσίου ονομαστικής αξίας 315 ευρώ και λήξεως από το έτος 2023 έως το έτος 2042, β) τίτλοι ΑΕΠ εκδόσεως του Ελληνικού Δημοσίου χωρίς κεφάλαιο (με λογιζόμενο ποσόν 315 ευρώ για απόδοση συνδεδεμένη με το ΑΕΠ) και λήξεως το έτος 2042, γ) τίτλοι εκδόσεως του ΕΤΧΣ ονομαστικής αξίας 150 ευρώ και λήξεως από το έτος 2013 έως το έτος 2014. Ακολούθησε η έκδοση της από 9.3.2012 πράξης του Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος, Διαχειριστή της Διαδικασίας σύμφωνα με το άρθρο πρώτο παρ. 1 ζ' του ν. 4050/2012, με την οποία βεβαιώθηκε ότι οι ομολογιούχοι συναινέσαν στις προταθείσες τροποποιήσεις, δεδομένου ότι α) το συνολικό ανεξόφλητο κεφάλαιο των επιλέξιμων τίτλων ανήλθε σε 177.218.697.615,45 ευρώ, β) επιτεύχθη η απαιτούμενη στο άρθρο πρώτο παρ. 4 του ν. 4050/2012 απαρτία, με τη συμμετοχή στη διαδικασία ομολογιούχων με ανεξόφλητο κεφάλαιο 161.350.946.065,54 ευρώ (ήτοι ποσοστό 91,05 % του συνολικού ανεξόφλητου κεφαλαίου) και γ) επιτεύχθη η απαιτούμενη στο άρθρο πρώτο παρ. 4 του ν. 4050/2012 πλειοψηφία, με την αποδοχή των προταθεισών τροποποιήσεων από ομολογιούχους με ανεξόφλητο κεφάλαιο 152.042.932.772,40 ευρώ (ήτοι ποσοστό 94,23 % του συμμετασχόντος στη διαδικασία ανεξόφλητου κεφαλαίου). Το αποτέλεσμα της διαδικασίας, το οποίο βεβαιώθηκε με

την ως άνω πράξη του Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος, εγκρίθηκε με την Π.Υ.Σ. 10/9.3.2012 σύμφωνα με το άρθρο πρώτο παρ. 8 του ν. 4050/2012. Τέλος, σύμφωνα με το άρθρο πρώτο παρ. 10 του ίδιου νόμου, εκδόθηκε η πράξη 2/20964/0023 Α/09.03.2012 του Αναπληρωτή Υπουργού Οικονομικών (Β' 682/9.3.2012), με την οποία εκδόθηκαν οι νέοι τίτλοι του Ελληνικού Δημοσίου (20 σειρές ομολόγων συνολικής ονομαστικής αξίας 55.834.421.425 ευρώ και λήξεως από το έτος 2023 έως και το έτος 2042, καθώς και μια σειρά τίτλων ΑΕΠ συνολικού λογιζόμενου ποσού 55.834.421.400 ευρώ και λήξεως το έτος 2042), που μαζί με τους τίτλους εκδόσεως του ΕΤΧΣ χορηγήθηκαν για την αντικατάσταση των χαρακτηρισθέντων ως επιλέξιμων τίτλων (ΣτΕ(ΟΛ) 237/2015 ΤΝΠ Ισοκράτης).

Με την υπό κρίση αγωγή τους οι ενάγοντες εκθέτουν ότι παρακινούμενοι από τις συνεχείς δημοσιεύσεις στα Μ.Μ.Ε. σχετικά με τα Ομόλογα του Ελληνικού Δημοσίου, επισκέφθηκαν, στις αρχές του Φεβρουαρίου 2009, το υποκατάστημα της τράπεζας Millennium, καθολική διάδοχος της οποίας είναι η εναγομένη, στα Βριλήσσια. Ότι οι προστηθέντες υπάλληλοί της τους προέτρεψαν να τοποθετήσουν ένα μέρος των χρημάτων τους σε Ομόλογα του Ελληνικού Δημοσίου, λέγοντάς τους ότι έφεραν την εγγύηση του Ελληνικού Δημοσίου και της τράπεζας, είχαν υψηλότερη απόδοση από αυτή της προθεσμιακής κατάθεσης, οι τόκοι τους ήταν αφορολόγητοι, ενώ το κεφάλαιο παρέμενε ασφαλές. Ότι ακολουθώντας τις συμβουλές τους, οι ενάγοντες αγόρασαν ένα ομόλογο εκδόσεως 28-1-2009 και λήξεως στις 20-8-2014, με ονομαστική αξία 11.000,00 ευρώ και πραγματική αξία 11.152,95 ευρώ. Ότι κατά την αγορά του ομολόγου δεν υπέγραψαν σύμβαση επενδυτικών υπηρεσιών με την τράπεζα, ούτε συμπλήρωσαν οποιοδήποτε ερωτηματολόγιο, ώστε η τράπεζα να ενημερωθεί για τις γνώσεις και την εμπειρία τους σχετικά με τα χρηματοπιστωτικά προϊόντα και να τους πληροφορήσει για τη συμβατότητά τους με τη συγκεκριμένη επένδυση. Ότι οι προστηθέντες της τράπεζας δεν τους πληροφόρησαν προσυμβατικά για τους κινδύνους που συνδέονταν με τα ομόλογα, την πιστοληπτική ικανότητα και τις προοπτικές του εκδότη τους. Ότι μετά την αγορά του

ομολόγου, ουδέποτε τους ενημέρωσαν για την πορεία της πιστοληπτικής του διαβάθμισης, διατηρώντας τους την πεπλανημένη εντύπωση ότι οι αποταμιεύσεις τους ήταν ασφαλείς. Ότι ακόμα και όταν, ενόψει της έκτακτης οικονομικής κατάστασης της χώρας, επισκέφθηκαν ανήσυχοι την τράπεζα, οι υπάλληλοι τους διαβεβαίωσαν ότι το Ελληνικό Δημόσιο είναι απολύτως αξιόχρεο και ότι το PSI δεν θα αφορούσε μικροκαταθέτες - φυσικά πρόσωπα. Ότι η τρέχουσα αξία των ομολόγων, αμέσως μετά την αγορά τους, άρχισε να μειώνεται δραματικά, με αποτέλεσμα τον Μάρτιο του 2010 να χαρακτηρίζονται ως αδιαβάθμητα επενδυτικά προϊόντα - σκουπίδια «junk», ενώ το Δεκέμβριο του 2011 η τιμή αποτίμησής τους ανερχόταν στο 35% της ονομαστικής τους αξίας. Ότι δυνάμει του νόμου 4050/2012 έλαβε χώρα ανταλλαγή των ΟΕΔ με νέους τίτλους ονομαστικής αξίας μειωμένης κατά ποσοστό 53,5% και λήξεως έως το 2042. Ότι η Millennium δεν τους προειδοποίησε για την πρόθεσή της να ψηφίσει υπέρ του PSI, ώστε να προεξοφλήσουν το ομόλογό τους, ενώ η ίδια είχε εξασφαλίσει ανταλλάγματα (ανακεφαλαιοποίηση και φορολογικά προνόμια), αθιτώντας την υποχρέωσή της για τη διαφύλαξη των συμφερόντων τους, εν προκειμένω δε υφίστατο και περίπτωση σύγκρουσης συμφερόντων, για την οποία όφειλε να τους είχε ενημερώσει. Ότι αν η τράπεζα τους είχε παράσχει την αναγκαία πληροφόρηση, απορρέουσα από τη μεταξύ τους σχέση εμπιστοσύνης, ουδέποτε θα είχαν συναινέσει στην αγορά του ομολόγου. Ότι η εναγομένη, ως διάδοχος της Millennium, υπέχει καταρχάς ενδοσυμβατική ευθύνη, αφενός λόγω παραβάσεως των εκ της σιωπηρώς καταρτισθείσας μεταξύ τους συμβάσεως παροχής επενδυτικών υπηρεσιών υποχρεώσεων ενημέρωσης, διαφώτισης και συμβουλευτικής καθοδήγησης, αφετέρου διότι βάσει του ν. 2198/1994 ο επενδυτής έχει αξίωση επί του ομολόγου, στρεφόμενη μόνο κατά του φορέα του συστήματος λογιστικής παρακολούθησης συναλλαγών, με τον οποίο και μόνο συνδέεται συμβατικά, με τις διατάξεις δε του ν. 4050/2012

αποσβέστηκαν μόνο οι απαιτήσεις κατά του Ελληνικού Δημοσίου και όχι κατά των φορέων - τραπεζών. Ότι, περαιτέρω, υπέχει και αδικοπρακτική ευθύνη, λόγω παραβίασεως των διατάξεων του ν. 3606/2007, της 1/452/1.11.2007 αποφάσεως της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς, του ν. 2251/1994 περί προστασίας καταναλωτών και των άρθρων 281, 288 και 914 ΑΚ. Ότι συνεπεία της παράνομης και υπαίτιας συμπεριφοράς της δικαιοπαρόχου της εναγομένης, υπέστησαν ζημία: α) ποσού 5.885,00 ευρώ, που αντιστοιχεί στη διαφορά μεταξύ της ονομαστικής αξίας του τίτλου που αγόρασαν και των τίτλων που τον αντικατέστησαν, και β) ποσού 617,91 ευρώ, που αντιστοιχεί στους τόκους που θα εισέπρατταν αν είχαν τοποθετήσει το ποσό των 5.885,00 ευρώ σε προθεσμιακή κατάθεση. Με βάση το παραπάνω ιστορικό, ζητούν να υποχρεωθεί η εναγομένη να τους καταβάλει, ως αποζημίωση για την περιουσιακή τους ζημία, το ποσό των 5.885,00 ευρώ, νομιμοτόκως από 9-3-2012, οπότε επήλθε η ζημία τους, άλλως από την επομένη της επιδόσεως της αγωγής μέχρι την εξόφληση, καθώς και το ποσό των 1.000,00 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που υπέστησαν. Περαιτέρω, ζητούν να κηρυχθεί η απόφαση που θα εκδοθεί προσωρινά εκτελεστή και να καταδικασθεί η εναγομένη στη δικαστική τους δαπάνη.

Με αυτό το περιεχόμενο και αίτημα η αγωγή παραδεκτώς φέρεται ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου, που είναι αρμόδιο καθ' ύλην (άρθ. 7, 9, και 14 παρ. 1 περ. α' ΚΠολΔ) και κατά τόπο (άρθ. 22, 25 παρ. 2 ΚΠολΔ) για να συζητηθεί κατά την τακτική διαδικασία. Η προβληθείσα από την εναγομένη ένσταση, σύμφωνα με την οποία η ίδια δεν νομιμοποιείται παθητικά στην επίδικη διαφορά, αφού η επικαλούμενη από τους ενάγοντες ζημία προκλήθηκε με νομοθετική παρέμβαση του Ελληνικού Δημοσίου, είναι απορριπτέα ως μη νόμιμη, διότι η αγωγή στηρίζεται σε ενδοσυμβατική και αδικοπρακτική ευθύνη της εναγομένης λόγω παραβίασεως των υποχρεώσεως ενημερώσεως και προστασίας των συμφερόντων τους. Ωστόσο, πρέπει να απορριφθεί λόγω αοριστίας το αίτημα χρηματικής ικανοποίησης, δεδομένου ότι ζητείται από τους ενάγοντες συλλήβδην το ποσό των 1.000,00 ευρώ, χωρίς να διευκρινίζεται αν αυτό ζητείται για έκαστο εξ αυτών ή διαφορετικά, ποιο

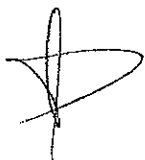
μέρος του ανωτέρω ποσού αφορά στον πρώτο και ποιό στη δεύτερη των εναγόντων. Περαιτέρω, η αγωγή δεν είναι νόμιμη κατά το μέρος που η ενδοσυμβατική ευθύνη της εναγομένης επιχειρείται να θεμελιωθεί στις αξιώσεις που διατηρούν οι επενδυτές, βάσει των διατάξεων του ν. 2198/1994, κατά των φορέων του συστήματος λογιστικής παρακολούθησης συναλλαγών, δεδομένου ότι, σύμφωνα με τα ανωτέρω αναφερόμενα στη μείζονα σκέψη, στο άρθρο 9 του νόμου 4050/2012 ορίζεται ότι σε περίπτωση ανταλλαγής των επιλέξιμων τίτλων, με την καταχώριση στο Σύστημα των νέων τίτλων, επέρχεται αυτοδικαίως ακύρωση των επιλέξιμων τίτλων που ανταλλάσσονται με νέους τίτλους και κάθε δικαίωμα ή υποχρέωση που απορρέει από αυτούς, συμπεριλαμβανομένων και όλων των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων που οποιαδήποτε στιγμή αποτελούσαν μέρος αυτών, αποσβέννυται. Τέλος, δεν είναι νόμιμο το παρεπόμενο αίτημα περί καταβολής τόκων από 9-3-2012, διότι οι ενάγοντες δεν επικαλούνται όχληση της εναγομένης κατά την ημερομηνία αυτή. Κατά τα λοιπά, η αγωγή είναι επαρκώς ορισμένη και νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 281, 288, 297, 298, 330, 334, 345, 346, 361, 713επ., 914, 922 ΑΚ, 8 του ν. 2251/1994, 25 του ν. 3606/2007, 8 και 12επ. της υπ' αριθ. 1/452/1.11.2007 Αποφάσεως του Διοικητικού Συμβουλίου της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς, 907, 908 και 176 ΚΠολΔ, σημειωτέον δε ότι εκτίθεται σ' αυτήν με σαφήνεια η περιουσιακή ζημία των εναγόντων, που συνίσταται στη διαφορά μεταξύ της ονομαστικής αξίας του αγορασθέντος ομολόγου και της ονομαστικής αξίας των νέων τίτλων, η οποία έχει ήδη επέλθει και δεν είναι μελλοντική και αβέβαιη, απορριπτομένου του περί του αντιθέτου ισχυρισμού της εναγομένης. Επομένως, πρέπει η αγωγή, κατά το μέρος που κρίθηκε ορισμένη και νόμιμη, να ερευνηθεί και ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα, δεδομένου ότι έχει καταβληθεί το απαιτούμενο τέλος δικαστικού ενοήμου (βλ. το υπ' αριθ. Θ 1443198 διπλότυπο είσπραξης τύπου Α της Δ.Ο.Υ. Δ' Αθηνών).

Η εναγομένη ισχυρίζεται ότι οι επενδυτικές υπηρεσίες που παρείχε η δικαιοπάροχος της στους ενάγοντες περιορίζονταν στη λήψη - διαβίβαση και εκτέλεση εντολών και δεν τους παρείχε επενδυτικές συμβουλές, με αποτέλεσμα να μην υποχρεούται στη διενέργεια ελέγχου καταλληλότητας και συμβατότητας, σύμφωνα με τη ρητή εξαίρεση του άρθρου 25 παρ. 6 του ν. 3606/2007. Περαιτέρω, υποστηρίζει ότι κατά την αγορά του ομολόγου, στις αρχές του 2009, τους ενημέρωσε επαρκώς για τα χαρακτηριστικά, τη φύση και τους κινδύνους των ομολόγων, δεν ήταν δε δυνατό να προβλέψει την εφαρμογή του PSI, ώστε να τους πληροφορήσει σχετικά. Τέλος, ισχυρίζεται ότι, σε κάθε περίπτωση, δεν υφίστατο αιτιώδης συνάφεια μεταξύ της συμπεριφοράς των υπαλλήλων της Millennium Bank και της ζημίας των εναγόντων, αφού η τελευταία προκλήθηκε από νομοθετικά μέτρα. Οι ισχυρισμοί αυτοί, που συνιστούν ενστάσεις ελλείψεως υπαιτιότητας και αιτιώδους συνδέσμου, προτείνονται παραδεκτώς και νομίμως βάσει του άρθρου 8 του ν. 2251/1994 και πρέπει να εξεταστούν και ως προς την ουσιαστική τους βασιμότητα.

Από τις ένορκες καταθέσεις του μάρτυρος των εναγόντων και της μάρτυρος της εναγομένης, που εξετάστηκαν στο ακροατήριο, όπως αυτές περιέχονται στα ταυτάρια με την παρούσα πρακτικά δημοσίας συνεδριάσεως του Δικαστηρίου, καθώς και από όλα τα έγγραφα που νομίμως προσκομίζουν και επικαλούνται οι διάδικοι, λαμβανόμενα υπόψη είτε προς άμεση απόδειξη είτε για τη συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων, από τις ομολογίες των διαδίκων, καθώς και τα διδάγματα της κοινής πείρας, που το Δικαστήριο λαμβάνει υπόψη αυτεπαγγέλτως και χωρίς απόδειξη (άρθρο 336 παρ. 4 ΚΠολΔ), αποδεικνύονται, κατά την κρίση του Δικαστηρίου, τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Με την υπ' αριθ. 2/5004/0023Α απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών (ΦΕΚ 147/30.1.2009) αποφασίστηκε η έκδοση, στις 28-1-2009, κοινοπρακτικού ομολογιακού δανείου, σταθερού επιτοκίου 5,50%, διάρκειας 5 ετών και λήξεως στις 20-8-2014. Τα ομόλογα, που εκδόθηκαν σε άυλη μορφή και καταχωρήθηκαν στο Σύστημα Άυλων Τίτλων (Σ.Α.Τ.) της Τράπεζας της Ελλάδος, διατέθηκαν σε κοινοπραξία Τραπεζών, ορίστηκε δε ότι από 29-1-2009 έως 4-2-2009 οι

Εξουσιοδοτημένοι από την Τράπεζα της Ελλάδος φορείς μπορούσαν να διαθέτουν τους τίτλους που κατείχαν σε τιμή μεταπώλησης που θα καθόριζαν οι ίδιοι, ενώ τα φυσικά πρόσωπα που θα τους αποκτούσαν σε αυτές τις πέντε εργάσιμες ημέρες θα δικαιούνταν φοροαπαλλαγής. Οι ενάγοντες, οι οποίοι είναι σύζυγοι, πληροφορηθέντες για την έκδοση των ανωτέρω ομολόγων μέσω των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης, απευθύνθηκαν στο κατάστημα Βριλησσιών της τράπεζας με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ MILLENNIUM BANK ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ», προκειμένου να επενδύσουν μέρος των χρημάτων τους σε αυτά. Πράγματι, στις 2-2-2009 προέβησαν, μέσω της Millennium Bank, στην αγορά Ομολόγου Ελληνικού Δημοσίου με ISIN GROA14022815, εκδόσεως στις 28-1-2009, λήξεως στις 20-8-2014, με σταθερό επιτόκιο 5,5% και ονομαστική αξία 11.000,00 ευρώ, καταβάλλοντας ποσό 11.152,95 ευρώ, ενώ δημιουργήθηκε στο Σύστημα Άυλων Τίτλων η υπ' αριθ. 00075554315 Κοινή Επενδυτική Μερίδα και ο υπ' αριθ. 05368300441 Λογαριασμός Αξιών με συνδικαιούχους τους ενάγοντες. Πριν από την αγορά του εν λόγω ομολόγου οι προστηθέντες υπάλληλοι της ανωτέρω τράπεζας δεν προέβησαν σε έλεγχο καταλληλότητας και συμβατότητας, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 25 παρ. 4 και 5 του ν. 3606/2007, ώστε να διαπιστώσουν αν το συγκεκριμένο χρηματοπιστωτικό μέσο ήταν κατάλληλο για τους ενάγοντες, βάσει των γνώσεων, των εμπειριών και των επενδυτικών τους στόχων. Περαιτέρω, δεν προκύπτει ότι υπεγράφη μεταξύ των εναγόντων και της τράπεζας σύμβαση επενδυτικών υπηρεσιών, στην οποία καθοριζόταν το είδος της παρεχόμενης επενδυτικής υπηρεσίας και τα ουσιώδη δικαιώματα και υποχρεώσεις των μερών, κατά την έννοια των άρθρων 25 παρ. 7 του ν. 3606/2007 και 16 της υπ' αριθ. 1/452/1.11.2007 Απόφασης της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς. Ακόμα, όμως, και αν υποτεθεί βάσιμος ο ισχυρισμός της εναγομένης ότι οι υπηρεσίες που παρείχε η Millennium Bank στους ενάγοντες περιορίζονταν στη λήψη, διαβίβαση και εκτέλεση

εντολών και ότι δεν είχε καταρτισθεί σωπηρώς σύμβαση παροχής επενδυτικών συμβουλών, αναγκαία προϋπόθεση για να παραλειφθεί ο έλεγχος συμβατότητας, βάσει του άρθρου 25 παρ. 6 του ν. 3606/2007, ήταν η σαφής ενημέρωση των εναγόντων ότι η τράπεζα δεν είχε υποχρέωση να αξιολογήσει τη συμβατότητα του χρηματοπιστωτικού μέσου και ότι επομένως, δεν καλύπτονταν από την αντίστοιχη προστασία των σχετικών κανόνων επαγγελματικής συμπεριφοράς, γεγονός που δεν επικαλείται η εναγομένη, ούτε προκύπτει από οιοδήποτε στοιχείο. Πέραν των ανωτέρω, στους ενάγοντες δεν παρασχέθηκε οποιαδήποτε έγγραφη ενημέρωση σχετικά με τη φύση και τους κινδύνους του συγκεκριμένου χρηματοπιστωτικού μέσου, ώστε να δύνανται να αντιληφθούν και να αξιολογήσουν, βάσει αντικειμενικής πληροφόρησης, τις ενδεχόμενες επιβλαβείς συνέπειες της συγκεκριμένης επενδυτικής επιλογής, προτού δώσουν την εντολή αγοράς του εν λόγω προϊόντος, κατά παράβαση του άρθρου 25 παρ. 3 του ν. 3606/2007. Άλλωστε, η εναγομένη δεν επικαλείται ότι τους χορηγήθηκε έντυπο προσυμβατικής ενημέρωσης, η δε μάρτυράς της, η οποία κατέθεσε στο ακροατήριο ότι η σχετική πληροφόρηση, κατά την πρακτική της τράπεζας, παρέχόταν προφορικά, δεν είχε συναλλαχθεί η ίδια προσωπικά με τους ενάγοντες, ώστε να γνωρίζει αν είχαν πράγματι λάβει, με τρόπο κατανοητό, τις αναγκαίες πληροφορίες για τα χαρακτηριστικά των ομολόγων και ιδίως, για τον κίνδυνο απώλειας μέρους ή και του συνόλου του προς επένδυση κεφαλαίου. Περαιτέρω, οι ενάγοντες δεν ενημερώθηκαν για την πιστοληπτική διαβάθμιση του επίμαχου ομολόγου από τους Οίκους Αξιολόγησης και την επίδραση που θα είχε το μέγεθος αυτό σε ενδεχόμενη ρευστοποίηση του τίτλου, σημειωτέον δε ότι ο Οίκος Αξιολόγησης Standard & Poor είχε, ήδη από τον Ιανουάριο του 2009, υποβαθμίσει την πιστοληπτική ικανότητα της χώρας από Α σε Α-. Εξάλλου, οι ενάγοντες, εκ των οποίων ο πρώτος είναι αξιωματικός της Πολεμικής Αεροπορίας και η δεύτερη μηχανολόγος μηχανικός, παρότι υψηλού μορφωτικού επιπέδου, δεν διέθεταν οποιασδήποτε μορφής ειδικές γνώσεις και εμπειρία σε χρηματοπιστωτικές συναλλαγές, αλλά επεδίωκαν μια ασφαλή και αξιόπιστη επένδυση για τις αποταμιεύσεις

τους, επιπίπτοντες ξεκάθαρα στην έννοια του καταναλωτή, όπως αυτή ορίζεται στο νόμο 2251/1994. Εν συνεχεία, λόγω της επιδείνωσης των δημοσίων οικονομικών και της ραγδαίας αύξησης του δημοσίου χρέους, εκδόθηκε ο ν. 4050/2012 και η Π.Υ.Σ 5/24.2.2012, δυνάμει των οποίων τα ομόλογα εκδόσεως ή εγγυήσεως του Ελληνικού Δημοσίου αντικαταστάθηκαν από άλλα μικρότερης αξίας και μεγαλύτερης διάρκειας, σύμφωνα με τη διαδικασία που περιγράφεται αναλυτικά στη μείζονα σκέψη της παρούσας. Κατόπιν της νομοθετικής αυτής παρεμβάσεως, το αγορασθέν από τους ενάγοντες ομόλογο αντικαταστάθηκε από άλλους τίτλους με ονομαστική αξία μειωμένη κατά 53,5%, ήτοι κατά ποσό 5.885,00 ευρώ. Από όλα τα ανωτέρω αποδεικνύεται ότι η Millennium Bank, δια των προστηθέντων υπαλλήλων της, παραβίασε τις συμβατικές υποχρεώσεις ενημερώσεως, διαφωτίσεως και εξυπηρέτησης των συμφερόντων των εναγόντων, η συμπεριφορά δε αυτή είναι συγχρόνως και παράνομη, εξεταζόμενη υπό το πρίσμα των διατάξεων των άρθρων 281, 288, 914 ΑΚ και 8 του ν. 2251/1994. Η συγκεκριμένη αντισυμβατική και παράνομη συμπεριφορά συνδέεται αιτιωδώς προς την επελθούσα ζημία των εναγόντων, καθώς κρίνεται ότι αν αυτοί είχαν πληροφορηθεί και κατανοήσει τη μορφή, το περιεχόμενο και τους κινδύνους των Ομολόγων Ελληνικού Δημοσίου, ενόψει και της επιδιώξεώς τους να διαφυλάξουν τις αποταμιεύσεις τους, δεν θα είχαν επιχειρήσει τη συγκεκριμένη επένδυση. Επομένως, υποχρεούνται σε αποκατάσταση της ζημίας-τους η εναγομένη, που έχει υπεισέλθει στα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις της ανωτέρω τράπεζας, ως καθολική διάδοχος, λόγω συγχωνεύσεως με απορρόφηση της δεύτερης από την πρώτη, δυνάμει της υπ' αριθ. Κ2-7198/9.12.2013 εγκριτικής αποφάσεως του Υφυπουργού Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας (ΦΕΚ τ. ΑΕ - ΕΠΕ & ΓΕΜΗ 8678/9.12.2013).

Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, πρέπει η υπό κρίση αγωγή να γίνει εν μέρει δεκτή και να υποχρεωθεί η εναγομένη να καταβάλει εις

ολόκληρον στους ενάγοντες το ποσό των 5.885,00 ευρώ, με το νόμιμο τόκο από την επομένη της επιδόσεως της αγωγής μέχρι την ολοσχερή εξόφληση. Περαιτέρω, το Δικαστήριο κρίνει ότι η επιβράδυνση της εκτέλεσης είναι δυνατό να επιφέρει σημαντική ζημία στους ενάγοντες, γι' αυτό το αίτημα για την κήρυξη της αποφάσεως προσωρινά εκτελεστής πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτό, ως προς το ποσό των 3.000,00 ευρώ. Τέλος, πρέπει να καταδικασθεί η εναγομένη, λόγω της μερικής ήττας της (αρθ. 178 παρ. 1, 191 παρ. 2 ΚΠολΔ), στην καταβολή μέρους των δικαστικών εξόδων των εναγόντων, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την αγωγή.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ την εναγομένη να καταβάλει εις ολόκληρον στους ενάγοντες το ποσό των πέντε χιλιάδων οκτακοσίων ογδόντα πέντε (5.885,00) ευρώ, με το νόμιμο τόκο από την επομένη της επιδόσεως της αγωγής και μέχρι την ολοσχερή εξόφληση.

ΚΗΡΥΣΣΕΙ την παρούσα προσωρινά εκτελεστή ως προς το ποσό των τριών χιλιάδων (3.000,00) ευρώ.

ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ εις βάρος της εναγομένης μέρος της δικαστικής δαπάνης των εναγόντων, που ορίζει στο ποσό των διακοσίων πενήντα (250,00) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στην Αθήνα, χωρίς την παρουσία των διαδίκων ή των πληρεξουσίων δικηγόρων τους, στις **25 Ιουλ. 2017**

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Λουκία Κοντού

ΑΚΡΙΒΕΙ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ

Ορισμένη για τη νόμιμη σήμανση

23 Αυγ. 2017

ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Μαργαρίτα Χριστοπούλου

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

